

แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑. จงแปลประโยคต่อไปนี้โดยพยัญชนะ

๑. โย พาเล เสวติ, โส วินาสํ ปาปุณาติ ฯ
๒. สาวตถิยํ กิร อณฺณตโร ภิกฺขุ อหิณา ทฏฺโฐ กาลกโต โหติ ฯ
๓. เณรสฺส นิทฺทํ อโนกมฺนตสฺส อกฺขิมฺหิ โรโค อุปฺปชฺชิ ฯ
๔. อคิลาเนน ภิกฺขุณา เอโก อาวสธปิณฺฑิโก ภุญฺชิตพฺโป, ตโต เจ อุตฺตรํ ภุญฺเชยฺย, ปาจิตฺติยํ ฯ
๕. จตุปณฺณาสาย ภิกฺขุณํ จีวรานิ ทายเกหิ ทินฺนานิ ฯ
๖. เตวีสติยา กุมารานํ อัจฉริโย คามํ ปวิฏฺฐโห ฯ
๗. เสฏฺฐิโน มาตา พุทฺธสาสเน ปสนฺนา, ตาย สงฺฆสฺส ทานํ ทินฺนํ ฯ
๘. เอกทิวสํ วิธฺวโร ภิกฺขุ เณรํ อุปสงฺกมิตฺวา กสฺส ปุตฺโต ภนฺเต อมฺหากํ สตฺถาติ ปุจฺฉิ ฯ โส กปิลวตฺถุสฺมี สุทฺโธทนมหาราชสฺส อาวุโสติ อาห ฯ

เฉลยแบบฝึกหัดประกอบวิชาแปลมครเป็นไทย บทที่ ๒

(๗. ขยายกิริยาในระหว่าง, ๘. กิริยาคุมพากย์, ๙. ขยายกิริยาคุมพากย์)

ตอนที่ ๑ จงแปลประโยคต่อไปนี้ตามลำดับหลักการแปลมครเป็นไทย (เน้นฝึกแปลบทขยายประธาน)

(เนื่องจากมีนามศัพท์และกิริยาศัพท์จำนวนมาก ให้นักเรียนเขียนเฉพาะคำแปลภาษาไทยเท่านั้นลงในใบตอบ ส่วนคำสั่งอื่นๆ ให้นักเรียนตอบในห้องเรียนกับอาจารย์)

๑. โย พาล เสวติ, โส วินาส ปาปุนาติ ฯ

อ.ชน ได ย่อมเสพ ซึ่งคนพาล ท., อ.ชน นั้น ย่อมถึง ซึ่งความฉิบหาย ฯ

๒. สวตถึย กิร อญฺญตโร ภิกขุ อหิณา ญฺโฆ กาลกโต โหติ ฯ

ได้ยัเห็นว่า อ.ภิกษุ รูปใดรูปหนึ่ง ในเมืองชื่อว่าสวตถึ อันสูง กัดแล้ว เป็นผู้มีการละอันกระทำแล้ว ย่อมเป็น ฯ

๓. เถรสฺส นินฺทํ โอนกมฺมฺนตฺสฺส อภิขิมฺหิ โรโค อุปฺปชฺชติ ฯ

อ.โรค ในนัยน์ตา เกิดขึ้นแล้ว แก่พระเถระ ผู้ไม่ก้าวลงอยู่ สู่ความหลับ ฯ
เมื่อพระเถระ ไม่ก้าวลงอยู่ สู่ความหลับ อ.โรค ในนัยน์ตา เกิดขึ้นแล้ว ฯ

๔. อคิลานนฺ ภิกขุณา เอโก อาวสธปิณฺโท ภูมฺมชิตฺพุทฺโ, ตโต เจ อุตฺตริ ภูมฺมเชยฺย, ปาจิตฺตียํ ฯ

อ.ก้อนข้าวอันบุคคลพึงเลี้ยงในที่พักของคนเดินทาง ก้อนหนึ่ง อันภิกษุ ผู้ไม่เป็นไข้ พึงฉัน, หากว่า อ.ภิกษุ พึงฉัน ยิ่งไปกว่า กว่าก้อนข้าว นั้น, อ.อาบัติชื่อว่าปาจิตตีย์ ย่อมมี แก่ภิกษุ นั้น ฯ

๕. จตฺตฺพนฺณาสาย ภิกขุณฺ จีวรานิ ทายเกหิ ทินฺนานิ ฯ

อ.จีวร ท. อันทายก ท. ถวายแล้ว แก่ภิกษุ ท. ๕๔ ฯ

๖. เตวีสติยา กุมารานํ อาจริโย คามํ ปวิฏฺโง ฯ

อ.อาจารย์ ของกุมาร ท. ๒๓ เข้าไปแล้ว สู่บ้าน ฯ

๗. เสฏฺฐิโน มาตา พุทฺธสฺสเน ปสนฺนา, ตาย สงฺขสฺส ทานํ ทินฺนํ ฯ

อ.มารดา ของเศรษฐี เลื่อมใสแล้ว ในพระพุทธานุสาสนา, อ.ทาน อันมารดา นั้น ถวายแล้ว แก่สงฆ์ ฯ

๘. เอกทิวสํ วิรุโ ภิกขุ เถรํ อุปสงฺกมิตฺวา “กสฺส ปุตฺโต ฆนฺเต อมฺหากํ สตฺถาติ ปุจฺฉิ ฯ โส “กปิลวตฺถุสฺสมี สุทฺธโรทมนมหาราชสฺส อาวุโสติ อาห ฯ

ในวันหนึ่ง อ.ภิกษุ ผู้มีฐานะไปปราศแล้ว เข้าไปหาแล้ว ซึ่งพระเถระ ถามแล้ว ว่า “ข้าแต่ท่านผู้เจริญ
อ.ศาสดา ของเรา ท. เป็นพระโอรส ของใคร ย่อมเป็น” ดังนี้ ฯ อ.พระเถระ นั้น กล่าวแล้ว ว่า

“ดูก่อนท่านผู้มีอายุ อ.พระศาสดา ของเรา ท. เป็นพระโอรส ของมหาราชพระนามว่าสุทโธทนะ ใน
เมืองชื่อว่ากิลพัสดุ์ ย่อมเป็น” ดังนี้ ฯ